

PANDÍON

1997:3 Årg. 13

tidskrift för fågelintresserade

Pandion utges av Frövi fågelklubb. Utkommer 3 ggr. årligen (april, augusti och december). Verksamhetsområde är Lindesbergs kommun.

Medlemsblad för Frövi fågelklubb

Ordf. Sven-Olof Eriksson,
Spannmålgatan 24, 718 32 FRÖVI
Tel. 0581-30902

Vice ordf. Andreas Sandberg,
Tallbacksgatan 3, 718 33 FRÖVI
Tel. 0581-31573

Sekr. och distribution Ulla Wallin,
Skolgatan 20, 718 31 FRÖVI
Tel. 0581-33179

Kassör. Bo Dahlström, Karlslund,
Ullersäter, 718 92 FRÖVI
Tel. 0581-32213

Övriga: Kerstin Broberger, Thomas Haraldsson, Jan-Erik Malmstigen, Mattias Rudenvall och Mona Wallin.

Försäljningsansvarig:

Jan-Erik Malmstigen,
Skomakargatan 6,
718 33 FRÖVI
Tel. 0581-30252

Medlemskap i FFK erhålls genom att betala 75:- på pg. 484 16 67-1. Ungdomar 4-16 år 25:-. Familjemedlem 10:-.

Frågor om exkursioner?

Sven-Olof Eriksson,
adress se ovan.

Klubblokal: IOGT/NTO-lokalen i Blixterboda.

Klubbmästare: Gunnar Eriksson,
Tel. 0581-631045

Fågelrapporter skickas till:

Mats Andersson, Hagabergsliden 4,
711 31 LINDESBERG
Tel. 0581-16274

och
Jan-Erik Malmstigen,
adress se ovan.

Redaktionen för Pandion:

Sven-Olof Eriksson
och
Jan-Erik Malmstigen,
adresser se ovan.

Adressändringar anmäler du till:

Sven-Olof Eriksson,
och
Bo Dahlström,
adresser se ovan.

Frövi fågelklubb hemsida

<http://home3.swipnet.se/~w-33148>

Omslagsbild:
Svartmes, Jonas Lundin.

Ordförande mumlar ur skägget

Vi ser i backspegeln och snart är åter ett år till ända. Tiden rusar iväg och vintern har kommit med både kyla och tö. En del blir glada av snö och kyla och andra av tö och barmark, så än så länge kan vi vara rätt nöjda i de olika lägren. Vi har börjat att vintermata i våra fågelbord, så nu kan vi sitta i köksfönstret och titta på våra trogna vintergäster. Tankarna far genom huvudet. Vad har hänt i år på fågelfronten i vår kommun. Vad jag kan minnas så har inte någon riktig raritet dykt upp, men mycket annat roligt har vi haft nöjet att få se. Ortolansparven kom även i år tillbaka till Sjömosjön. Vid några tillfällen visade sig hane och hona. På dygnsinventeringen hade några turen att få se jorduggla, vilken inte visar sig alltför ofta i vår kommun. Svarttärnorna försökte att häcka vid Sörbysjön, men häckningen avbröts. Tråkigt! Pungmesen med ungar vid Hagaberg tillhör en av ljusglimtarna. Flera större flockar med kustsnäppor hör inte heller till vanligheten. Stora flockar med tranor har setts vid Österhammarssjön samt en pilgrimfalk. Rynningeområdet visar sig vara en bra sträcklokal både för rovfågel och småfågel. Kungsörnar sågs vid flera tillfällen, en kustpipare, rödstrupig piplärka och lappsparv och mycket annat. Inte så dumt, eller hur?

I Liaskogen finns nu en stig markerad. Nya fina spångar har gjorts och en utkikspunkt är under uppförande. Några bänkar har gjorts och fler ska tillverkas, så att man kan njuta av kaffetåren man har med sig. De som inte är orienterade i området kan ha svårt att hitta

början av markeringen för stigen, men så vitt jag vet kommer det att bli en anslagstavla vid parkeringen med anvisningar. Lördagen den 8 april ska vi ha exkursion dit.

Ett nytt naturområde kommer det även att bli vid Åbyhammar, där det skall sparas en fin gallrad aspskog. Har inte varit där själv och sett området. Det blir aktuellt i slutet mars och början av april och åka dit och lyssna efter hackspettar.

Måste ge Alu-projektets arbetare vid Sjömosjön en stor eloge för det fina arbetet de har utfört. När man står vid berget och tittar ut över området, tycker man kanske.-Har de inte fått mera gjort? Men tar man båten och rör igenom området får man en hel annan uppfattning. Då ser man hur stora områden det rör sig om, som de har klippt och häpnar över att se hur mycket klarvatten det blivit. Det har inte varit helt lätt för dem att ta sig igenom den täta sjögullsmattan, på grund av sönderkörning av klippbåten och bekymmer med den låga vattennivån. Vi ska nu göra en utvärdering av klippningen och med den i bakfickan ska vi försöka få tag i pengar för en fortsättning nästa år. Då ska vi börja klippningen i juni då sjögullet är sprödare och mera lättklippt.

Resultat av klippningen har visat sig redan nu i höst och när man gör ett besök vid Sjömosjön kan man räkna in hundratalet sångsvan, som ligger på den öppna vattenspegeln.

Glöm inte lämna in 1997 års fågelrapport till Jan-Erik eller Mats.

God Jul och ett Gott Nytt Fågelskådarår!

Sjögull - en problemväxt?

Sven-Ivar Andersson

Sjömosjön, fågelområdet i kommunens södra del har den senaste höstsäsongerna varit i det närmaste totalt igenväxt av en näckrosliknande växt, Sjögull - *Nymphoides peltata*. Något radikalt måste till om inte de höstflyttande fågelsträcken skulle missa sin rastplats.

Efter en del diskussioner kom ett projekt igång, som avsåg att öppna klarvatten igen. Man tillgrip det hittills enda kända verksamma medlet - slätter. Metoden har prövats med viss framgång uppströms i sjön Väringen men i motsats till det som tillämpas där, att endast slå av växten, togs sloget om hand och forslades bort. Detta kan hindra lossklippta växtdelar från att slå rot på ett nytt ställe vilket de annars har en benägenhet att göra.

När jag ombads att skriva några rader kortfattade rader om växten och dess historia uppstod problem. Inte av det vanligare slaget - avsaknad av källmaterial. Tvärtom, få växter i vår närhet, Lindesbergs kommun har gett upphov till det så mycket.

Vad är då "sjögull"? I "Den nordiska floran" Mossberg / Stenberg beskrivs växten och har ett i våra ögon märkligt omnämmanden - "Sällsynt"! Den som har sett växtens gröna bladmatter täcka vattenytan och den intensivt gula blomningen är inte villig att instämma.

Hur kom då växten, som givit så mycket bekymmer till sjön? Genom en olycklig slump visar det skrivna materialet och givetvis mänsklig klåfingrighet. Vid tiden av inplanteringen år 1933 fanns i

Frövi en s.k. Plantskola med förlängning d. v. s. Man tog till vara gran- och tallkott, utvann frön ur dessa. Nya plantor drogs upp ur dem för avsalu. Anläggningens tjänstebostad beboddes av länsjägmästare Nils Eckerbom. F. öv. Hade denna sedan barndommen anknytning från platsen. På motsatta stranden vid näin hyrde under första delen av 1900-talet hans fader doktor Eckerbom, Örebro, sommarnöje. Stränderna, fiskeplatserna var inga okända marker för den unga Nils.

Av sin bror, Atos, distriktlantmätare i Nora säger sig Nils ha fått det första exemplaret. Atos var botaniskt intresserad liksom Nils.

Plantorna skulle vara rester från en tidig inplantering av importerat kanadensiskt material, som genom en Dr. Filip Tryboms försorg inplanterats i några bergslagssjöar. Experimentet misslyckades, få växter överlevde. Dr. Filip Trybom besöker visserligen en rad bergslagssjöar i Örebro län sommaren 1894 och även Väringen. I sin redovisning, Na. 1894 "Våra insjöar och deras skatter" nämnes de besökta sjöarna s karaktär och förutsättningar men någon inplantering av just denna växt talas inte. Om Väringen säges att det däremot att den äger rikligt med vassar i sin norra och västra del. Har inplanteringen skett i några bergslagssjöar, som Eckerbom antar var dessa tydingen så pass näringsfattiga att växtens spridning genom detta förhindrades. Det är först sedan en grupp överlevande - om nu detta är en av de påstådda inplanteringar, uppgifter saknas, som eländet börjar.

Nils får med detta ett exemplar från brodern, Atos, i Nora för utplantering i sitt "Florilegium" nedanför bostaden vid plantskolan. Till en början ser han med

välvilja den växa till men grips snart av fruktan att ha släppt en "Belsebub" lös i sin barndoms sjö.

På 40-talet når den en utbredning av 100-tals kvadratmeter. Eckerbom skriver att den skall vara växtens blad, en rostsvamp har det visats sig och knyter sin förhoppning till att den skall vara växtens fiende nummer nummer 1, någon som i dess hemlands vilda sjöar hindrar den från att bli blott ett skadligt ogräs - fortsättningen vet vi.

Anton Jansson skriver i Örebro Kuriren 1955 om ett besök vid Väringen och nämner växtens fantastiska spridningsförmåga. Han säger att denna är först och främst ingen näckros, släkt med vår vita och gula. Den har visserligen flyttande blad av samma form som dessa men växten i väringen har sina närmaste släktingar hos stälörten (*Gentiana*) och vattenklövern (*Menyanthes*). Uppgifter finnes om att växten skulle vara hämtad från Kanada men också att denna till en skillnad från de inhemska vitblommande arterna är införd från Asien och Europa. Dess amerikanska namn säges vara "floting hert", det flyttande hjärtat.

Per Olov Fyhr, länsstyrelsens naturvårdinhet har sina farhågor beträffande utvecklingen. Sjögullet har en växtpotential som vida överstiger svenska vattenväxters och klarar större djup (3 meter) än dessa. 1966 beräknades växten täcka 28 hektar av Väringens yta.

Erfarenhetsmässigt, säger han, visar de flesta fauna och flora element som kommer i en ny miljö en tendens att från början ta åt sig för stor del av kakan. Anpassar sig så småningom i en nisch och begränsar sig själv. Hur lång tid sjögullet behöver på sig att nå dit - omd en gör detta kan ingen förutsäga.

Kort översikt över sjögullets utveckling i Väringen och Arbogaån 1993-1993.

Artens tidigaste historia inom området har beskrivits av Eckerbom (1940), dess senare utveckling har sammanfattats av Malmgren (1982). Väringebestånden finns belagda på foton hos Eckerbom (a. a.) och Sjöberg (1952).

1933 En planta sätts in i Väringen Eckerbom a.a.)

1940 Väringebestånden täcker 100-tals kvadratmeter (enligt foton hos Eckerbom a.a.)

1959 Bestånden i Väringen 10,9 hektar (Olovsson 1981).

1960 -talet: Bekämpning genom rot-kultivering sker i Väringen.

1966 Väringebestånden täcker nu 28 hektar (Rosen 1970).

1969 Sjögullet har nått Sjömosjön och Rölfors enligt en flyginspektion Per Olov Fyhr muntligen).

1973 Sjögull sedd vid Höjen i Arboga (Lövgren 1976).

1974 Växten sedd vid Stenlöpet i Arboga (G. Kjellmert muntligen).

1975 Väringebestånden 45 hektar (Olovsson a.a.), vid Stenlöpet 20 kvadratmeter.

1976 Grävning påbörjas i Arbogaån vid Sjömosjön och Luggstreken. Den första fältinventeringen av arten i Arbogaån genomförs (Lövgren 1976).

1978 Slätterförsök göres i Väringen (Södergren a.a.)

1979 Försök med uppgrävning göres i Väringen (Södergren a.a.)

1981 Väringebestånden minst 50 hektar (Södergren a.a.) Omfattande bekämpningsförsök genom slätter inleds i Väringen.

1985 Bestånden i Arbogaån inventeras för andra gången (Lövgren opubl.) Yttäckningen har sedan 9 år ökat från 0,35 hektar till 6,8 hektar i Sjömosjön och ån ner till Mälaren.

1989 Omfattande grävningsarbeten påbörjas i ån mellan Arboga och Kungsör. Vid ungefär samma tid grävs åns norra sida ovan Jäder.

1993 Bestånden fältinventeras för 3:je gången. Yttäckningen inom området är nu 16,2 hektar.

Faktaredovisning:

Den "smackande näckrosen" Nils Eckerbom, Svensk Fiskeritidskrift. Nr 49/1940.

Den "falsa näckrosen" Anton Jansson, Örebro Kuriren 14/9 1955.

Året vid Kvarnforsen, Sture Rosen 1972. Sjögull i Väringen, Sune Olovsson 1981?

Försöksbekämpning av Sjögull i sjön Väringen, Sam Södergren 1981/1.

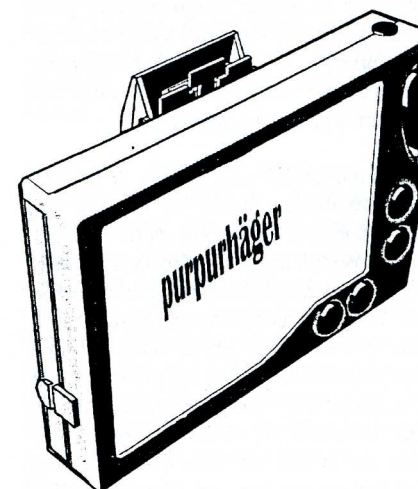
Faktasamställning 1933-1993.

En helt vanlig sjö Olle Sjöberg "På skidr" 1952.

Filip Trybom "Våra insjöar och deras skatter" artickelserie Na. 1894.

Den finska textpiparen - verkligen ett fynd!

Göran Andersson

Kan en f.d. rikssvensk ornitolog, bosatt i det svenskspråkiga och självstyrda öriket Åland, ha någon användning för ett finskspråkigt personsökarsystem anpassat för fågelskådning?

Om personen dessutom inte är någon "bongare" (det finska uttrycket för en "kryssare"), har han eller hon någon nytta med fågelrapporter i klartext enbart på finska via personsökare?

Bland de första gångerna jag kom i kontakt med de finska signalpiparna, var vintern 1992-93. Då stod jag ganska ofta uppe på toppen av Svinryggen, den åländska storsoptippen i Ödanböle och spanade efter "vår" övervintrande större skrikörn.

De hitresta bongarna hade på den tiden

de gamla personsökarna från 1989 med olika sifferkombinationer (Forsten 1997); det system som i dag används i Sverige. Alltså personsökare där nummerkoder larmar om fågelart, plats m.m. Idag används "pagern", textsökaren Philips PRG 2310, som sänder ut omfattande rapporter i klartext (för den som kan flytande finska förstås). Eftersom "ornitologspråket" har sina givna ramar, ständigt återkommande facktermer och sin speciella vokabulär - det förekommer ju överallt oavsett nation - är det inte särskilt svårt att lära sig "läsa" de finskspråkiga rapporterna på piparen. Det handlar som alltid bara om motivation. I våras, i mitten av maj, omsatte jag delar av ett kulturstipendium till en egen "textpipare". Efter en kort inköningsperiod med praktisk och teoretisk hjälp av Henka och Annika i Åbo, var jag en i gänget. Och en entusiasmerande värld öppnade sig!

För det visade sig att det är egentligen ganska få meddelanden som handlar om rariteter. Jag fick raskt reda på resultat av olika "artrallyn", fågeltornskamper, fenologiska noteringar över vanliga arters ankomstdatum och dagsciffror från det arktiska sträcket genom Finska viken i slutet av maj (även från estniska lokaler!). En flock på tre skärfläckor, som sträckte österut längs kusten av södra Finland, kunde klockas och "kryssas" på flera lokaler utefter flyttvägen - sedan kunde man dessutom lätt räkna ut marschfaten.

Ingen vanlig kyrkrätta

Eftersom jag direkt vid leveransen i våras trodde mig ha ställt in sökaren på att både "surr (vibration) och pip" skulle vara avstängt, bar jag i princip med mig min pipare överallt de första dagarna. Men jag hade råkat ställa in den så att när tunga arter sågs, alltså mycket sällsynta fåglar, bröt larmet igenom de avstängningar som var inställda på min "pager". Och "larmet" gick!

Det hände en lördag i en åländsk kyrka under ett bröllop! Och jag som just hade påmint äldste sonen om att stänga av sin gsm-telefon, när han nu var inhyrd som fotograf under högtidligheterna. Jag hade dock en viss tur. Larmet om en Wilsonsimsnäppa kom när koloratursångerskan på läktaren tog i ordentligt i Edvard Griegs "Jeg elsker dig"! Men sonen hörde signalerna förstås och kikade flinande fram bakom en av pelarnaoch Annika har numera tolkat den finskspråkiga manualen åt slarvern Andersson...

Om jag däremot vill ha alla meddelanden annonserade med signal och/eller vibration, t.ex. under skådartävling eller exkursion, kan jag själv enkelt ställa in funktionerna. Man kan dessutom från början välja att ha en tyst alarmkanal på sin pager. Icke-bongare brukar använda det alternativet.

Rapportering

Som enbart svenskspråkig har jag förstas svårigheter att själv slå larm genom att tala in rapporter till "piparcentralen" på finska. Därför går mina tunga observationer via gsm-telefonen till Henka eller Annika som båda är flerspråkiga humanister. De översätter min rapport och ringer in den. Jag kan också i lugn och ro, om det gäller ickebrådskande observationer, skriva ett meddelande med

hjälp av en svensk-finsk ordbok och faxa till centralen.

Förresten, när det gäller Annika, kan man aldrig vara säker på VAR hon svarar i sin gsm. Det gör det hela extra spännande. Ibland står hon genomförkyld i ett blåsigt torn nära ryska gränsen, ibland står hon mitt bland kacklande trutar på en soptipp och fotograferar "gula fötter" och någon gång svarar hon från en fågellokal i Spanien!

De omkostnader man har, de är egentligen försumbara, ersätts ur medlen som organisationen får in via medlemsavgifterna. Medlemmarna i "piparkommitten" följer med meddelandena, kommenterar vid behov, uppdaterar och beslutar. All text som sänds ut, lagras också automatiskt på två datorer via två pipare som är direktkopplade. Datamaterialet kan sedan användas för olika rapporter, eftersom det är lätt att sortera ut text, som handlar om en viss art (Forsten 1997). Vid särskilda behov kan man dessutom få pipartext via e-post.

Vanligen behandlar jag åländska observationer, genom att först spara dem i piparens arkiv och sedan vid tillfälle föra in obsarna på datorn. Philips PRG 2310 har en stor kapacitet och kan ta emot 99 meddelanden innan den börjar "tappa minnet". Normalt ryms 45-55 rapporter, eftersom de vanligen är så långa.

Far jag till Sverige en helg, kan jag lugnt låta den ligga kvar hemma. Sedan är det trevlig läsning att gå igenom alla meddelanden, som ramlat in medan jag varit borta. Vistas jag i Roslagen, kan jag ta med sökaren, för signalerna når ända dit. Omvänt fungerar svenska sökare helt ok i mina trakter, åtminstone på västra Åland inklusive Lågskär.

Inte bara obsar

När rariteter rapporteras medföljer exempelvis vägbeskrivningar, praktiska anvisningar och annan viktig information. Då dvärgspoven upptäcktes första oktober 1996 på Åland, organiserades charterflyg via piparen! Och eksångaren ute på Lågskär, de två första veckorna i juni samma år, fick besök via finska taxibåtar, som nästan gick efter turlista till slut.

Rapporter från fågelstationer och sträcklokaler droppar in framåt kvällen liksom resultat från World Birdwatch-dagar eller mycket intressanta observationer från övriga Norden (via t.ex. EuroBirdNet och Fuglenett) och Baltikum. Sådana meddelanden får bara sändas ut dagtid mellan kl 08-22. Viktiga rapporter är snabba förvarningar om kraftiga flyttningsrörelser eller de första tecknen på att någon av invasionsarterna är på gång.

I höst har jag via min pipare fått fortlöpande information om positionerna av en fjällgås med radiosändare. Det kan förekomma meddelanden om upphittade tubkikare, eller tips om TV-program med fågelinslag. Vid ett tillfälle för ett par år sedan, "trummade" man ihop ett stort gäng frivilliga sanerare i samband med ilandfluten olja vid en lokal!

Kuling och ösregn - inga fåglar?

Låt oss se vad som rapporterades idag, medan detta skrevs lördagen den 18 oktober. Dagen då Åland samt delar av Finland dränktes i ösregn och hård sydlig kuling - som gjort för manuskrivan de!

Meddelandena gällde större piplärka i Asikkala och brednäbbad simsnäppa vid Hangö fågelstation. Från andra håll

droppade det in rapporter om taigasångare, smådopping, svart rödstjärt, skär-snäppa och brun glada. Alltså ovanligt mycket rariteter. Men så var det heller inget sträck att tala om i dag.

Tidigt på eftermiddagen, just när jag avslutat manuskriptet, kom så ett storlarm. Från Åland och Lågskär minsann! Ny art för landskapet, åttonde fyndet för Finland: PURPURHÄGER!

Denna ungfågel hade upptäckts vid f.d. Potatislandet och sedan hade den flugit till södra delen av ön där det finns många skyddade vikar och laguner. Lågskärs rastande "landfåglar" taxeras, sedan drygt tjugo år, dagligen längs en bestämd rutt. Det var nog tack vare den insatsen som purpurhägern upptäcktes, för ingen går väl frivilligt omkring på en regnstormig ö!

Nåväl, inom ett par timmar hade två resor från Finland för drygt femtio bongare arrangerats, eftersom vinden skulle avta och vädret bli bättre. På kvällen för ett gäng med Silja Europas nattur till Åland, där två chartrade båtar skulle föra ut dem till Lågskär genom söndagsgryningen. En annan grupp startade vid fyratiden på natten med taxibåt från en hamn i den åboländska skärgården, för att nå den åländska fågelstationsön samtidigt med övriga "kryssare".

Men på söndagen kunde purpurhägern inte återfinnas, trots mycket noggrant sökande i flera timmar. Endast de fyra på stationen fick alltså se den, däribland lågskärsveteranen Karno Mikkola, som ligger totaltvåa i den finska kryssarstatistiken.

Och svaren på de två inledande frågorna till denna artikel?

Det blir ett klart JA!

Tack:

Ett varmt tack till Annika för faktagranskning och kommentarer.

Litteratur:

Forsten, A. 1997. Personsökare i Finland. Roadrunner, in press (troligen för nr 4/1997).

Fotnot:

Det finska systemet planerades och startades av Kari Karhu i Åbo.

Den utmärkta och stimulerande artikeln i

Roadrunner 4/97, är författad av svenskspråkiga Annika Forsten, Hantverkaregatan 14 D 9, FIN-20100 ÅBO, Finland. Tel hem 009 358 / 2 - 251 88 89; tel gsm 009 358 / 40 - 51 50 510.

Godby, lördagen den 18 oktober 1997

Göran Andersson
Bergvägen 12
ÅL-22410 GODBY
ÅLAND

009358 - 18 41 314 (hem)
- 50 52 67 314 (gsm)

Sällsynta fåglar i Lindesbergs kommun t.o.m. 1996

Jan-Erik Malmstigen.
Meddelande nr 18. 1997.

Fågellivet i Sörbysjön

-ett specialarbete om en fågelsjö i Lindesbergs kommun. Thomas Haraldsson
Meddelande nr 19. 1997.

OBS
endast 10:-/ex

Fåglar vid Sällingesjön

och de omgivande markerna. Mattias Rudenvall.
Meddelande nr 20. 1997.

Fåglar i Sjömosjön 1994-1996

en sammanställning av obsböckerna vid Sjömosjön. Sven-Olof Eriksson.
Meddelande nr 21. 1997.

Fåglar i Västvalla 1996

Ulf Jacobsson.
Meddelande nr 22. 1997.

Birdwatch Day 4 oktober 1997

Jan-Erik Malmstigen

Årets "Birdwatchday" inföll helgen 4-5 oktober med lördagen den 4:e. som huvudräknardag. Detta var tredje året i rad som Frövi Fågelklubb deltog i detta arrangemang. I år var räkningen dessutom internationell, dvs den ägde rum samtidigt över hela jorden.

Vädret var växlande med först lätt duggregn följt av uppklarnande och växlande molnighet. Vinden måttlig från SV, temperaturen ca +10 grader mitt på dagen. Räkningen påbörjades vid gryningen strax efter klockan sex och avslutades tidigast klockan tio på förmiddagen.

Rynnninge, ny lokal

Totalt besöktes elva lokaler i år. Tio av dessa lokaler var bemannade även 1996. Ny lokal var Rynnninge söder om Ullersäter. Observera att ön Sotaren i Väringen dessutom ersatts av Blåsåsen belägen på Väringens östra strand. Dessa bägge lokaler bedöms som ungefär likvärdiga med sjön Väringen som dominerande biotop. Helst skulle vi förstås vilja hålla kvar Sotaren som lokal men av praktiska skäl (båt behövs och vädret kan spela oss ett spratt) har vi valt att istället satsa på Blåsåsen kommande räkningar.

Resultat

Totalt räknades 7349 fåglar av 79 arter vilket kan jämföras med 9018 fåglar och 83 arter 1996 (10 lokaler). Observera dessutom att 1996 års räkning inföll den 29 september, dvs en vecka tidigare än årets.

Arter som sågs 1996 men saknades i år var bl.a brunand, salskrake, strandskata, dvärgmås och skärpiplärka.

Bästa lokal blev Sällingesjön med sina 46 arter, följd av Sörbysjön (45 arter) och Hagaberg (41 arter).

Som framgår av tabellen dominerande som vanligt bo/bergfinken med totalt 1115 fåglar, vilket dock är en halvering av tidigare års siffror. På en klar andra plats hamnade kanadagåsen med 1002 fåglar.

Artlista

Sädgås, största flock 110 ex Blåsåsen.
Brun kärrhök. 1 ex Sjömosjön. Sen obs
Stenfalk. 1 ex Sörbysjön.
Vattenrall. 1 ex Hagaberg.
Kärrsnäppa. 1 ex Sällingesjön samt 1 ex Storåbadet.
Dvärgbeckasin. 1 ex Storåbadet.
Havstrut. 1 ex Storåbadet.
Mindre hackspett. 2 ex Hagaberg samt 1 ex Sällingesjön.
Varfagel. 1 ex Näset samt 1 ex Rynnningegärdet.
Steglits. 2 ex Storåbadet.

Ett stort tack till alla som ställt upp!

PS. Totalt noterades i Sverige 160 000 exemplar av 210 olika arter. Det är ett tämligen medelmåttigt resultat, som förklaras av dels en sen höst, dels en dålig häckningssäsong. (Källa: VF 7/1997)

BIRDWATCH DAY 4 OKTOBER 1997

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Totalt
1 Storlom									1			1
2 Skäggdopping					1		18					19
3 Häger	1		2		1			4		1	1	10
4 Sångsvan		22	37			5	2					66
5 Sädgås						2	110				22	134
6 Grågås	5	1	1									7
7 Kanadagås	1	325	370		1	84		66	11	44	100	1002
8 Bläsand						18	6				2	26
9 Kricka	1		8			190	15				1	215
10 Gräsand	20	36	23	11	27	120	43	28	10	3	16	337
11 Vigg			2					4				6
12 Knipa	6		1		1			3				11
13 Storskrake	6							18	4	4		32
14 Brun kärrhök								1				1
15 Blå kärrhök		2		2				3				7
16 Duvhök	1	1				1	2		1		1	7
17 Sparvhök	3	3	1	1		1				1		10
18 Ormvråk	3	3	1							1	1	9
19 Fjällvråk			1									1
20 Stenfalk	1											1
21 Fasan			4									4
22 Vattenrall	1											1
23 Tofsvipa			1				30					31
24 Kärrsnäppa			1			1						2
25 Dvärgbeckasin					1							1
26 Enkelbeckasin	1	7	3						1	1	1	14
27 Skrattmås								1				1
28 Fiskmås	2				14			2	7	2		27
29 Gråtrut	1				4	2		33	4	10		54
30 Havstrut					1							1
31 Skogsduva				1								1
32 Ringduva		105	130	70		3	60	11	1	3	160	543
33 Tamduva			1									1
34 Gröngöling	1	1	1	1	1	2		1	1	1	2	12
35 Spillkråka		2	1			1	1	1	1	1		8
36 St hackspett		1	1	1				1	2			6
37 M hackspett	2		1									3
38 Sånglärka		15	10	100	2	3	85			15	55	285
39 Ångspiplärka	3	95	40		25	19	6		5	7	100	300
40 Sädesärla	1		1		2	2				2		8
41 Gärdsmyg	1						2					3
42 Jämssparv	5				2						1	8
43 Rödhake	10			4	2		3	1	1	1		22
44 Koltrast	1	8	10	20	4	4	11	2	2	5		67
45 Björktrast	11	50	10	100	70	21	75		20	40	7	404
46 Taltrast	2	5	10	1	14	1	2				1	36
47 Rödvingetrast	5	15			31	4			3		2	60
48 Dubbeltrast		8										8
49 Gransångare	1	1										2
50 Kungsfågel	2	3					6					11

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Totalt
51 Stjärtmes			7				2					9
52 Entita							4		1	3		8
53 Talltita	1						1			1		3
54 Tofsmes	1							1				2
55 Svartmes		2			8			2		2		14
56 Blåmes	5	25	5	3		6	7	3	10	7		71
57 Talgoxe	5	3	5	10	5	6	5	9	8	10	1	67
58 Nötväcka		2	3	4		1	5	5	1	1		22
59 Trädskrypare		1		4				2	1			8
60 Varfågel									1		1	2
61 Nötskrika	3	15	15	10	2	1	15	5	5	7	17	95
62 Skata	10	20	12	20	2	2			6	8	13	93
63 Kaja	6	10	50	100	40	2	25	1	10	100	80	424
64 Kråka	1	15	20	30	15	8	20	12	10	75	100	306
65 Korp		3	3	2			1		1	1		11
66 Stare	200	9	13	10	50	15	40	1		8		346
67 Gråsparv				4		3						7
68 Pilfink		5	3	9	3	5	1			3		29
69 Bofink	32		20	2	70	12	20	5	25	1	60	247
Bo/Berg		490	100									590
70 Bergfink	50		70		56	20	14	1	10	25	32	278
71 Grönfink	30	15	20	100	4	14	83	5	10	10	45	336
72 Steglits					2							2
73 Grönsiska	30	20	5	1	100			6	25	10		197
74 Hämpling	3	2										5
75 Gråsiska	6	11	10		10							37
76 M korsnäbb		5	7									12
77 Domherre		2	3		17	1	2	2	8			35
78 Gulsparv	1	15	5	100	32	2	18	3	10		50	236
79 Sävsparv	5	3	4	3	7	3				6		31
Totalt	479	1383	1052	730	629	581	613	373	217	423	869	7349

LOKALER:

- Hagaberg (Jan-Erik Malmstigen). 41 arter
- Sörbysjön (Tomas Haraldsson). 45 arter
- Sällingesjön (Mattias Rudenvall). 46 arter
- Västvalla (Ulf Jacobsson). 32 arter
- Storåbadet (Mats Andersson). 38 arter
- Österhammarssjön (Christer Eriksson). 33 arter
- Sjömosjön (Björn Lindberg). 36 arter
- Bläsåsen (Kjell Mattsson). 34 arter
- Näset, St Lindesjön (Per-Martin Ramberg). 34 arter
- Albäcksån (Ulla & Mona Wallin, Tommy Oskarsson). 38 arter
- Rynningegärdet (Sven-Olof Eriksson). 25 arter

